

Sygn. akt IV CSK 239/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa Uniwersytetu [...] w O.
przeciwko W. G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 stycznia 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 17 stycznia 2018 r., sygn. akt I AGa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 czerwca 2017 r. Sąd Okręgowy w O. zasądził od pozwanego W. G. na rzecz powoda Uniwersytetu [...] w O. kwotę 72 097,36 złotych z odsetkami i kosztami procesu, umorzył postępowanie co do kwoty 21 076,46 złotych, a w pozostałej części powództwo oddalił. W wyniku apelacji wniesionej przez obie strony postępowania, Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 17 stycznia 2018 r. zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji przez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 135 746,72 złotych z odsetkami i kosztami procesu; apelację pozwanego oddalił. Podstawą prawną rozstrzygnięcia był art. 471 k.c. odnośnie do niewykonania przez pozwanego wobec powoda części zobowiązania wynikającego z umowy o roboty budowlane oraz art. 656 w związku z art. 637 § 2 k.c. w zakresie wad przedmiotu wykonanego zobowiązania. Podwyższając wysokość zasądzzonego odszkodowania Sąd Apelacyjny w oparciu o opinię powołanego biegłego uznał, że pozwany nie wykonał dalszej części zobowiązania, którego się podjął w ramach zawartej umowy, co udowodnił powód „ponad wszelką wątpliwość”. Oddalenie apelacji pozwanego wynikało z braku dowiedzenia swoich racji, w sytuacji oparcia zarzutów apelacji tylko na podstawie art. 233 § 1 k.p.c.

W skardze kasacyjnej pozwany zarzucił Sądowi Apelacyjnemu naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 328 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 382 k.p.c. przez brak poczynienia własnych ustaleń faktycznych w sprawie, brak ustalenia faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności. Chodziło zwłaszcza o brak odniesienia się do zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, co ostatecznie doprowadziło do braku wskazania w uzasadnieniu wyroku pełnej podstawy faktycznej, a tym samym uniemożliwiło dokonanie kontroli kasacyjnej; art. 217 § 1 i 3 w związku z art. 227 i art. 391 § 1 k.p.c. przez brak dostatecznego wyjaśnienia okoliczności i całkowite pominięcie treści zeznań świadków. Naruszenie prawa materialnego dotyczy art. 65 § 1 i 2 k.c. w związku z § 7 ust. 4 łączącej strony umowy o roboty budowlane. Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a następnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części

i jego zmianę przez oddalenie w całości apelacji powoda, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w tej części, a nadto zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na brak spełnienia przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany powołał się na jej oczywiste uzasadnienie (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Oczywistość ta polega, zdaniem skarżącego na naruszeniu przepisów postępowania, stanowiących podstawę zarzutów skargi, tj. art. 328 § 1 w związku z art. 391 § 1 oraz art. 382 k.p.c. Jednakże zarówno wniosek, jak i sama skarga kasacyjna stanowi dyskusję z ustaleniami faktycznymi i oceną dowodów. Skarżący jakby nie zauważył, że okoliczności te nie mogą stanowić podstawy skargi kasacyjnej (art. 398³ § 3 k.p.c.), a Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Tylko w zupełnie wyjątkowej sytuacji powołane przez pozwanego przepisy mogą stanowić o konieczności rozpoznania skargi kasacyjnej. Ma to miejsce wtedy, gdy stan faktyczny w oczywisty sposób nie odpowiada przeprowadzonym dowodom, a następnie nie odpowiada dokonanej ocenie prawnej.

Nie ma to miejsca w niniejszej sprawie, gdyż pozwany nie kwestionuje przeprowadzonych dowodów z dokumentów i dowodu z opinii biegłego, co jest wskazane już przez Sąd pierwszej instancji na początku uzasadnienia. Buduje natomiast własny stan faktyczny, uważając zeznania świadków za istotniejsze od dokumentów i ustaleń biegłego, mające zmienić obraz sprawy tak dalece, że powództwo nie powinno zostać uwzględnione w części zaskarżonej przez pozwanego. Skarżący nie wskazuje jednak na te dowody w sposób mogący je uwzględnić przez Sąd tak, jak oczekiwałby tego pozwany, o czym Sąd drugiej instancji pisze na s. 10 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Z kolei na s. 12 odnosi się do całości przeprowadzonych dowodów, także osobowych. Wskazuje również (s. 11-12 uzasadnienia), z powołaniem się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, że brak racjonalności w przeprowadzeniu przez sąd postępowania dowodowego, brak logiki w wiązaniu faktów z materiałem dowodowym, wykroczenie poza

schematy logiki formalnej albo nie uwzględnienie jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych wbrew zasadom doświadczenia życiowego należy udowodnić, a nie tylko stwierdzać. Sąd Apelacyjny ocenił postępowanie przed Sądem pierwszej instancji i uznał przeprowadzenie dowodów za należyte i wnikliwe, a wcześniej podzielił i przyjął za własne ustalenia tego Sądu, nie było zatem potrzeby powtórnie przytaczać tych ustaleń (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2017 r., I CSK 136/17). Sąd Apelacyjny nie aprobował jedynie wniosków wyprowadzanych z materiału dowodowego co do zakresu faktycznego żądania pozwu i odpowiedzialności pozwanego względem powoda z tytułu usunięcia wad i doprowadzenia inwestycji do stanu zgodnego z projektem (s. 9 uzasadnienia). Nie można zatem twierdzić we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, że brak szczegółowego odniesienia się do zeznań świadków niweczy możliwość kontroli prawidłowości rozstrzygnięcia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2018 r., II CSK 246/17; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2018 r., IV CSK 578/17).

W tym stanie sprawy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.